

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HÁLAADÁSSAL A HALÁL ÁRNYÉKÁNAK VÖLGYÉBŐL

Amikor ez év márciusában elküldtem az első információt arról, hogy a *Sierra Leone*-vel szomszédos Guineában felütötte fejét egy gyorsan pusztító járványos betegség, az *Ebola*, szinte senki sem reagált erre az információra. Mi magunk sem gondoltuk volna, hogy egy néhány hónapon belül az *Ebola* miatt mennyire meg fog változni az életünk. Örömmel kezdtünk hozzá a *Mozgó Biblia Iskola* megszervezéséhez, és fellelkesültünk, tapasztalva a nagy buzgóságot, ahogy az első csoport hozzáfogott a tanuláshoz. Korábban végzett bibliaiskolások is igényelték, hogy róluk se felejtkezzünk meg, számukra továbbképző tanfolyamot indítottunk. Azután karanténba tettek minket, nem volt lehetőség, hogy tovább folytassuk a tanítást. Augusztusban a járványügyi hatóságok minden iskolát bezártak, gyülekezési tilalmat rendeltek el, de hála legyen az Úrnak, az imaházakat nem zárták be.

Mivel a *Mozgó Biblia* iskolai munkával le kellett állnunk az ebola miatt, a gyülekezet lett a fő szolgálati terület. Már korábban a baptista általános iskola egyik tantermében *egy új gyülekezetet alapítottunk*, ahol rendszeresen szolgáltam igehirdetéssel; nagy hálaadással írom, hogy ez a kis gyülekezet úgy megnőtt, hogy már nincs elég ülőhelyünk. Sajnos az ebola közülünk is elvitt egy rendszeres látogatót, de hála legyen az Úrnak, közöttünk nem terjedt tovább a betegség.

Közben lejárt a bérleti szerződése, és ki kellett költözni a házból, amely éppen a város legzsúfoltabb városrészében volt. (És az utcából, ahol már többen meghaltak az ebola miatt.) Nem volt könnyű, de ismét nagy hála legyen adva az Úrnak, a külvárosban sikerült megfelelő új otthonra találni. Az első vendég a *Sierra Leonei Baptista Szövetség* elnöke, főtítkára és munkatársai voltak.

HÁLÁVAL ÁLDOZZÁL AZ ISTENNEK!

Minden év november negyedik csütörtökjét hálaadó nappá jelölte ki Lincoln Ábrahám, az Amerika Egyesült Államok elnöke 1863-ban. Azóta hivatalos ünnep, munkaszüneti nap a hálaadó nap. Megemlékezés Isten kegyelméről, vezetéséről. Szeretném kihangsúlyozni, hogy elsősorban nem *hálaadandó* napról van szó, hanem *hálaadó* napról. „Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akaratát Jézus Krisztus által.” (1Thess 5:18)

Az örökkévaló Isten kimondhatatlan ajándéka az Úr Jézus Krisztus, aki által üdvösségünk, örök életünk biztosított.

Amikor ezt a néhány sort olvasod, hátafordulj el, hogy ebben az évben nem csak hálát mondasz, hanem hálát is adsz... Önmagad adod először Isten szolgálatára. Amikor ezt teszed, Isten nem tehetsége-

Ők hozták a hírt, hogy éppen ott, ahol beindítottuk a *Mozgó Biblia* Iskolát, négyen meghaltak a gyülekezetben, és egy másik kis faluban pedig, ahol sok évvel ezelőtt szolgáltam, 20-an haltak meg, köztük 8-an a baptista gyülekezet tagjai voltak. A szövetség vezetősége gyorssegélyt vitt a szenvedő testvéreknek.

Az elmúlt hónapban bekapcsolódott a munkába a *Baptista Szeretetszolgálat* (Hungarian Baptist Aid). A rajtuk keresztül érkezett adományok tették

det, vagy tehetetlenségedet nézi, hanem azt, hogy adsz-e időt az Ő szolgálatára, kész vagy-e anyagi javaidból Isten oltárára tenni valamit? Kész vagy-e az igazi Istentiszteleten szolgálni? Mert a „*tiszta és szeplő Nélkül való Istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: Meglátogatni az árvákat és az özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát a világtól.*” (Jakab 1:27)

Menj el, látogass meg egy elhagyatot, ha idős, ha beteg, vigyél neki talán egy jó tyúkhúsleves, vagy valami jó főtt ételt, süteményt. Áldozz időt a vigasztalásra, a buzdító igékre.

Ha ezt, vagy ehhez hasonlót meg tudsz tenni, nagy örömd lesz neked is. Levelet írni valakinek, akivel senki sem törődik, felhívni telefonon egy régelejtett barátodat, aki jót tett veled. Hálát adni a fizikai otthonodért, eledelért, vagy úgy, hogy anyagilag segítesz azokon, akik tűzvészben, tornádóban, árvízben elvesztették otthonukat, családtagjaikat.

Nincs nagy vagyonom, életbiztosításom, de van egy biztonságos otthonom, van egy áldott házastársam, több mint ötven éve. Nagyon sok okom van a hálaadásra. Uram, segíts, hogy tudjak hálát adni mindenért. (2011)

Hunter Vadász János†

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Hálaadónapi írások

A Chicago-i ifjúsági találkozóról

Gyülekezeti hírek: Kelowna, BC

Hunter Vadász János (1931-2014)

Távol és mégis közel: Erdély

Budai Evódia: Elengedés

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 215-1910 Pandosy Street
 KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Aldott hálaadónapot kívánunk olvasóinknak! Amerika szerte e hó utolsó csütörtökjén van a „nemzeti hálaadónap”, gyülekezeteinkben általában a megelőző vasárnap ünnepeljük. Van miért hálát adni? Bőségesen! Megemlítek néhány olyan hála okot, amire az itt következő egyik-másik írás utal.

Hálásak vagyunk *Vadász János* lelkipásztor testvérért, aki több mint négy évtizeden át hirdette az evangéliumot szövetségünk gyülekezeteiben és másutt is – hálaadónapi cikkünket is az ő írásai közül választottam. A másik első-oldalas cikk címe „*Hálaadás a halál árnyékának völgyéből*” nagyon közel van hozzánk, s talán mégis messzebb, mint kellene. Hála, hogy *Füredi Kamilla* testvérnő egészségét mindez idáig megőrizte Urunk az ebola által legjobban fertőzött országban és területen. Legyen mindennapi imádságunk tárgya ő, s a gyülekezet, bibliaiskola, a szolgálat, amit végzett és szeretne végezni ezután is, amennyiben a járványtól megszabadulna az a nép, melynek üdvösségeért fáradozik Kamilla már több mint egy évtizede. Álljunk mellette imádságainkkal és anyagilag is támogassuk őt, a szokásos módon: szövetségünk pénztárosának küldött csekkel (megjegyezve a memo rovatban, hogy az adományt Füredi Kamilla missziójára szánjuk). Füredi testvérnő hálás a lap olvasóinak a rendszeres és az alkalmi támogatásukért is - nem tudná végezni szolgálatát enélkül.

A hála okok között tartom számon azt a tényt is, hogy *célgyűjtést* hirdettünk meg ezúttal is, s meglehet a reményünk arra, hogy gyülekezeteink testvérisége segítséget fog nyújtani az egyik kárpátaljai gyülekezet építkezésének befejezéséhez. Az élő testvéri kapcsolatok gazdagítják életünket, bővítik missziós látásunkat.

Hála a *torontói* testvérek hűséges erőfeszítéséért is, amelynek következtében egyre magasabbra emelkednek az épülő imaház/templom falai. Álljunk mellettük fizikális segítséggel is, ha megtehetjük!

Hálásak lehetünk a nyári találkozókért, köztük a *Hargitán* rendezettért, a lelkipásztorok számára, s a családi és gyülekezeti alkalmakért, melyek azt megelőzték, vagy követték – amint erre *Kulsár testvér* írása emlékeztet is.

Hálásak vagyunk és legyünk is *ifjainkért*, akik legutóbb *Chicagóban* talál-

koztak egymással és az Úrral, Aki a jól előkészített alkalmakon, előadásokon meg is szólította őket. Hála, hogy szeretik az Urat és szeretik egymást. (Máris készülődnek a nyári nagy találkozóra, amire Colorado-ban, az Estes Parkban kerül majd sor.)

Örömmel adtunk helyet a Magyarországon évenként megjelenő két kiadványnak – az *Ahítatnak* és a *Baptista Naptárnak*, melyekből olvasóink is szoktak rendelni minden évben – tegyék meg most is! Telefonon, e-mailben, vagy a lelkipásztorukon keresztül is lehet rendelni belőlük. A Baptista Könyvesbolt vezetője *Lomjanszki Andrea*, E-mail: mbekonyvesbolt@gmail.com vagy 01136-1352-9993-es telefon.

Végül, hálásak vagyunk az Evangeliumi Hírnök *Baráti Köréért*, azokért a testvérekért, akik előfizetésükön túl is támogatják lapunkat, lehetővé téve ezzel a folyamatos megjelenését, immár a 106-dik esztendőben is.

Lenne még hála-ok, bőven, sorolnám is szívesen, de a rendelkezésemre álló sorok most elfogytak. S még valamit: keresse meg lapunk Facebook-os, színes, fényképes oldalát is! (szerk)

**American Hungarian Baptist
 Convention of North America, Inc.
 Circle of Friends Donations received
 for the period April through
 October 2014.**

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

Alex Kulcsar, Chappaqua, NY \$75; Paul Juras, Richmond Hill, CAN \$140; István Palotai, Palmyra, PA \$100; Peter Weisz, Toronto, CAN \$100; Rev. Laszlo Csikasz, Toronto, CAN \$200; Gyoza Toth, Toronto, CAN \$100; Istvan Szabo, Palatine, IL \$200; Janos Torma, Wheeling, IL \$100; Ethel Kish, Palm Bay, FL \$100; Bethesda Baptist Church, Palm Bay, FL \$100; Zsigmond Balla, Fullerton, CA \$200; Tibor Miko, Clinton Twp. MI \$100; Attila Gaal, Woodbridge, CAN \$25; George Biro, New York, NY \$200; Alexander Kiss, Parma, OH \$25; Kornel Gerstner, Forest, VA \$225; Bela Fur, Southgate, MI \$100; dr. Janos Szenohradzski, Pasadena, CA \$50; Joseph Szabo, Bronx, NY \$50; Teresa Kerekes, Laguna Hills, CA \$150; First Hungarian Baptist Church, Melbourne, Australia \$150; Oscar Szomor, Scarsdale, NY \$20

Total: \$2,510.00

**Thank you for your faithful support
 Zsigmond Balla, Treasurer**

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

Hálaadással a halál ...

folytatás az 1. oldalról

lehetővé, hogy a missziós titkárral több vidéki, nagyon szegény gyülekezetnek, és bajbajutott testvéreknek segítséget nyújtsunk, köztük száraz élelmiszert, főként rizst szétosszunk. Az amerikai fiatalok chicagói találkozóján összegyűjtött adományt is megkaptuk; ezúttal azt is a Szeretetszolgálat közvetítette.

Füredi Kamilla misszionárius rizst oszt az ebola sújtotta Sierra Leone-ben.

Sajnos még nem találtam meg annak a módját, hogy a látogatásainkról készített felvételeket elküldjem, de örülök, hogy a Facebookon is kapcsolatot tarthatunk egymással. Kérlek, továbbra is imádkozzatok értünk.

Füredi Kamilla

A PERSELY KÖRÜL

Amikor feltekintett, látta... (Lk 21:1-4)

Márk és Lukács evangéliumában találjuk ezt a történetet, mindkettőnél az ítéletre érett vallásosság könnyen fellelhető bizonyítékeként. Elváránk, hogy legalább a Templomnál történjenek másképpen a dolgok. A „Jeruzsálemi bevonulást” követő Templomkörüli események, és Jézus tanításai ugyanott, azt érzékeltetik, hogy a „szent hely” mássága nem hat az oda gyülekezőkre, sőt... A „gyönyörű kövekkel és fogadalmi ajándékokkal” (Lk 21,5) díszített épületet hamarosan le is rombolták a római seregek (70 tavaszán).

Bizonyára nem ok nélkül jegyzi meg Lukács, hogy Jézus a tanítványokhoz beszélt a közelgő ítélet okairól. Nekünk, mai tanítványoknak is hallanunk kell mindezt. Azt is meg kell értenünk, hogy nem vádpontként állította szembe a gazdagok feleslegből hozott adományait (többes számban!) a szegény özvegy teljes áldozatával. Mindkét evangélistánál közvetlenül megelőzi ezt az esetet Jézus ítélete – mintha ez az újabb eset „csak” egy „éppen lencsevégre kapott, újabb bizonyíték” lenne. Mi is a vád? Az akkori társadalom elitjére utalva – közvetlenül, mielőtt feltekintve, látná ezt az újabb

esetet – hallottuk Jézust ezt mondani: „akik felemészítik az özvegyek házát, és színlelésből hosszan imádkoznak. Ezekre vár a legsúlyosabb ítélet” (Lk 20:47).

Márk evangéliumát követve tanúi vagyunk annak, amit bárki láthatott, aki csak ott volt. Sokaknak van dolguk a persellyel. Sokan vannak ott gazdagok, akik sokat dobnak bele. A szegény özvegyasszony krajcárnyi adománya semmi a többiekéhez képest. Lukács azonban más szemszögből láttatja velünk mindezt. Éppen csak elhangzott az „ezekre vár a legsúlyosabb ítélet,” amikor Jézus „feltekintett, látta, hogyan dobják a gazdagok... észrevett ott egy szegény özvegyasszonyt is...”. Láthatjuk azt is, amit csak Jézus tud az adakozókról. Az lenne a történet mondanivalója, hogy mint a szegény asszony is tette, egész vagyonukat a perselybe kellett volna dobniuk a gazdagoknak is? Éppen tőlük számítana több pénzre Jézus, akik között ott voltak talán azok is, akik felemészítették az özvegyek házát? A szegény utolsó krajcárjára éppen ott van szükség, ahol nemsokára „kő kövön nem marad?” Egyáltalán, az adakozásról tanít ez a történet?

Annyiban minden bizonnyal az adakozásról tanít, hogy jó tudnom: mások, de Isten is tud a persely-körüli forgolódásomról. Ami még fontosabb: a teljes valóságot csak Isten látja. Valószínű, hogy mások is sejtik, de Isten tudja, hogy a feleslegből, vagy a szegénységből adok-e neki. Mi akkor az a „teljes valóság,” ami csak Istenre és rám tartozik, amit szem előtt kell tartanom inkább, mint az adományom valós, vagy viszonylagos mértékét?

Én azt értettem meg ebből a történetből, hogy jól teszem, ha az Úr Jézus figyelmével számolva hozok áldozatot. Nem az számít, hogy mások mit gondolnak, csak az Ő véleménye, egyedül. Ő látott tegnap is, meg azelőtt, tudja rólam, hogy hol jártam, mit tettem, hogyan viszonyultam az ő „kicsinyeihez.” Ismeri a szándékaimat, a terveimet, még azt is tudja rólam, hogy miféle nyugdíjas életre készülök. Hogy álmodozom, vagy tervezek – vele, vagy nélküle? Harácsolok, vagy gyűjtök? Benne bízom, vagy a képességeimben, akár a szorgalmamban is? Ismer „tegnapról,” és most, amint sokakkal együtt én is ott vagyok a „perselynél” – feltekint, lát, és mond valamit. Rólam. Az áldozatomat értéke-li. Megmér. Fontos tudnom, hogy miért semmi nála az, ami sokaknak „sok,” és hogyan lehet „mindenkiénél több” csak két fillér is?

Könyörögjünk, hogy az Úr mércéjének megfelelő legye az adakozásunk!

Novák József

HÁLAADÓ ZSOLTÁR

*Atyám! – köszönöm a fényt!
S a fények Fényét: áldott Fiadat.
Köszönöm szememet, hogy látok
és szívemet, hogy látlak – látva Őt.*

*Köszönöm a szorgos nappaloknak
kemény, keserű-édes, emésztő robotját
s az éjszakákat, amikor Te folytatod
csendben, amit én elkezdtem nappal.
S te elkezdted bennem és körülöttem,
amit majd új nappal folytatnom nekem
kell.*

*Köszönöm az Időt.
A Múltat, melyben ott maradtam,
a Jelen, melybe bölcsen engem is
beleszerkesztettél
s a Jövőt, melyben kitaró kegyelmed
folytán
ott látom még a nekem kihagyott helyet.
És köszönöm a még távolabbi sejtető
jövendő, hol Idő nem lesz többé,
csupán Te meg én.*

*Köszönöm a bűneimet, amelyek földre
kényszerítettek
Téged, égi Szerelmem, Megváltóm...
Másképp hogyan lehetél volna enyém?!
Veled boldog vagyok kimondhatatlanul,
s néha azért vétkezem csupán,
hogy Benned lelek enyhülést vétkemre.*

*Köszönöm a kesernyés próbák prését
s a kő-súlyú búsító bánatokat,
melyek alatt kicsordul életemből
a gyermeki ragaszkodás mézízű mustja,
S kihull lelkemből
a hitetlenség szennyes törkölye.*

*Köszönöm a vakot, akinek tegnap este
rongyos sapkájába ejthettem egy
forintot,
és köszönöm, hogy megáldottad ajkam
vigasz-forint szavakkal, amelyeket
odaadnom vakok
és lelki nyomorékoknak - hivatásom,
halálosan komoly, nagy kötelesség.*

*Köszönöm a karmos embereket,
hűtlen barátokat és hű ellenségeimet,
kik kusza ábrákat karmolnak naponta
arcomra, szívemre.
Tudom: ujjuk hegye nagyon sokszor
a Te szent akaratom eszköze,
hogy kiformáld velük rajtam
arcodnak egy-egy drága finom vonását,
míglem kiábrázolódik
Krisztus hatalmas lénye bennem.*

*És köszönöm a szavak faragva
formálható oltárköveit,
melyekből most is oltárt emelhettem,
hogy hódolattal megáldozzam rajta
- jóillattétel áldozataként –
Atyám, Neked, a szívemet.*

Gerzsenyi Sándor

„Az Úr törvénye tökéletes, felüdíti a lelket.” (Zsolt 19,8.)

Néhány éve divatos lett a vallásokat egy kalap alá venni. Egyesek minket is a „fundamentalisták” közé sorolnak. Sebj, nem rossz társaság ez! Úgy okoskodnak, akik gúnyt űznének velünk, hogy a 21. század elején egy ókori könyvre hivatkozni, sőt még másoknak is ilyesmit ajánlani, az bizony „fundamentalizmus.”

Mit tehet ilyenkor az ember? Vessen máshol alapot, mert a házszámát elírták a firkászok, vagy inkább várjon egy kicsit? Ez utóbbi több jót ígér. Ha már a fundamentalista terrorizát ugyanők szabadságharcosnak is hívják, miért ne indulna jóra a tolluk irántunk is, nem?

Meg aztán, ha meggondoljuk, tényleg fundamentalisták vagyunk. A Biblia segítségével próbáljuk megérteni a világot. Ez a könyv folyton arra buzdít bennünket, hogy figyeljünk, kutassunk, járjunk utána a dolgoknak. A teremtettség minden része az Alkotóra utal. A Bibliából tudjuk, hogy a tudás nem elensége a hitnek. A hit is egyfajta tudás. Az ismeretszerzés nem megy hit nélkül. A Biblia nem isteníti egyiket sem – sem a hitet („az ördögök is hisznek”), sem a tudást. Bölcsességre nevel, aminek kezdete az Úrnak félelme (Péld 1:7).

A 19. zsoltár tanítása szerint, Isten gondoskodott arról, hogy az ember ne maradjon kétségben az Ő léte felől. A teremtett világ az Alkotó nagyságát hirdeti – nem szóval, sem beszéddel, de akaratának pontos teljesítésével. Törvényszerűségeket veszünk észre a világban, amiket előző tudásunkkal végigtapogattunk. A szabályosságokat megjegyezzük, és azok ismeretében már a várható jelenségeket is leírjuk. Több tudásunkkal sem lettünk urai a teremtettségnek – tanítja a Biblia -, mert már a Teremtésben Isten munkájának a megértésére alkotott Isten-képmások voltunk. A „föld művelése,” a szántástól a laboratóriumi munkáig, mind megbízásunk, Istentől. A megismerhető világ tehát a Kijelentés része. Istentől tanít, és amíg taníthatók vagyunk, a Kijelentéssel élte-tett emberek maradunk.

Azt hogy „élte,” a Kijelentés másik részéből megtapasztalhatja bárki. Ez a másik „világ” az Isten Szava, a Biblia. Fontos, mert az előzőhöz, az „általános kijelentéshez” is ez vezet. Azzal kezdődik, hogy a valóság minden része, közelben és távolban, akár parányi vagy óriási, mind ugyanannak a Személyes

Istennek a műve. A Biblia Isten alap-sabb megismerésére bátorít. Kapcsolat-ra hív.

A 19. zsoltár arra is emlékeztet, hogy „az Úr törvénye felüdíti a lelket” (8.v.). A „felüdít” szó olyan életre kapást jelent, amit az vált ki, hogy „maga felé fordítja” Isten az emberi lelket. Az Igének ez a hatása is egy törvényszerűség – csakúgy, mint az, hogy a víz mindig az alacsonyabb pont felé folyik. Isten Szavát akkor „halljuk,” amikor a Szentírást ilyen várakozással olvassuk. A Bibliában közölt ismeretet, a Kijelentést nem helyettesíti semmi más. Isten döntött ezekről így.

Tessék kipróbálni! Lelki egészségünkre lesz, ha reggel keresünk egy csendes helyet, ahol megnyílunk a Biblia üzenetének. Olvassunk belőle egy rövid szakaszt, és gondolkozzunk el rajta! Fogalmazzuk meg magunknak a jelentőségét, és igyekezzünk megjegyezni azt! Kérdezhetjük is a Szentírást, például úgy, hogy mi köze annak, amit olvastam az élethelyzetemhez? A Hangra figyelő lélek él, és már éledezéseiben csodálatos folyamatokra rezdul - a gyógyulására, a megbocsájtottságára, szabadulásra és növekedésre...

Adjunk hálát Isten mindennél értéke-sőbb igéjéért!

Novák József

„Szabad mindenkinek az Isten házá-ba ajándékot vinni. Egyebek vigye-nek aranyat, ezüstöt, drágaköveket, én azt viszem, amit vihetek, tudniillik magyar nyelven az egész Bibliát.”

Károli Gáspár

ELENGEDÉS

Félelemmel szorítottam a kezét. A szekuritáté felé mentünk, mert megint hívták. Ő most sem félt. Utasításokat adott: „Ha nem jönnek ki negyed egy-kor, itt van ez a telefonszám, fel kell hívni utcai telefonról, és csak elmondod a neved. Ez elég.” A rendőrség kapujából követtem édesapám lassan eltűnő alak-ját. Elmúlt a végtelenségnek tűnő negyed óra, de én nem mozdultam. Nem tudtam őt elengedni. Imádkozva sóhajtottam Istenhez: „Vissza kell jönnie... nem lehet, hogy pont most, amikor már a szabadsá-got ígéri a forradalom! Kérlek, Istenem, csak még most az egyszerű utójára!” És nemsokára megláttam meggyötört, de rám mosolygó arcát. Köszönöm, Uram!

Édesapám tanított a lemondásra gye-rekkoromban is. Imaházat épített a kö-

zösségünk éppen, amikor egyszer a vá-rosban sétálva csokoládét kértem tőle. Nem! - mondta határozottan. Legyen a csokirészed az imaházépítésre való ada-kozássod, amíg az felépül. Nem is vásá-roltunk addig semmi édességet a család-dal. Öröm volt nekem is az imaházunk megnyitó ünnepélyén, hogy néhány „téglat” felajánlhattam az Úrnak.

Majd lemondtam a tovább tanulásról, és kaptam helyébe egy gyönyörű csa-ládot és segítőtársi szolgálatot a gyüle-kezetben a férjem oldalán. Majd eljött a továbbtanulás ideje is. De ezután Isten elkérte a „tanügyi karriert” is, viszont kis időre rá, megajándékozott egy olyan szociális munkahellyel, amelyen keresz-tül sokkal több gyermeket, diákot elér-hettem, mint tanítóként.

Eszembe jut a jól ismert mondása Jim Elliotnak:

„Nem bolond az, aki odaadja, amit úgysem tarthat meg, hogy meg-nyerje azt, amit nem veszíthet el.”

A legnehezebb próbája ennek az igaz-ságnak az életemben az elmúlt évben történt. Édesapámat haza hívta az Úr. Jól tudom, hogy nem tőlünk függ, hanem Isten kezében van az Élet idejének meg-határozása. Mégis, de jó lett volna még egy kicsit köztünk tartani. Már nem kér-hettem őt vissza. Az megtörtént akkor, tinédzserként, hisz azt mondtam: „még egyszer, utoljára”, emlékeztem azonnal. Nem maradt más, mint nekem is hinni vigasztalásul édesapám élet-mottóját, a Filippi levélből: „Nekem az Élet Krisz-tus, és a meghalás nyereség.”

Nem rég a 13 éves fogadott lányunk, akit 7 évig neveltünk, elköltözött tő-lünk. Édesapja úgy döntött, hogy már elég idős ahhoz, hogy önálló életet éljen távoli apai felügyelettel. Nagyon nehéz elfogadni a tehetetlenséget, hogy nem segíthetünk. A békességet ebben a hely-zetben is Isten igéje adja. Hisszük, hogy az otthonunkban eltöltött hét évben ta-nult ige majd kikel a nevelt lányunk életében. Isten megígérte, hogy nem tér vissza üresen.

Mit kell még elengedni?! Valamilyen fájdalmat, szokást, a bűneimet? Az éle-temet? "Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elvesz-ti az ő életét én érettem, az megtartja azt." Lukács 9,24.

Isten a kinyújtott üres kezét tudja megtölteni áldásával. Tárjuk ma is keze-inket nyugodtan feléje!

Budai Evódia

HUNTER VADÁSZ JÁNOS

baptista lelkipásztor 1931 – 2014

Vadász János Santa Monica-i lelkipásztor testvér emlékére november 1-jén rendezett gyászistentiszteletet az alhambrai *Amerikai Magyar Baptista Gyülekezet*. Az imaház teljesen megtelt a Vadász testvérről emlékező testvérekkel – rokonokkal, gyülekezeti tagokkal, szomszédos szolgatársakkal – felekezeti hovatartozástól függetlenül, és szövetségünk vezetőivel.

Novák József helyi lelkipásztor – akitnek Vadász testvér elődje is volt egy ideig az alhambrai gyülekezetben – vezette a gyászszertartást. Testvérünk életútját is ő ismertette a gyülekezetben. Lapunk előző számában közöltük már Vadász testvér életrajzát (*Marosi Nagy Lajos: Bizonyos volt az üdvösségében*), így

Kulcsár Sándor a lelkipásztor szövetségünk elnöke méltatta Vadász testvér *Amerikai Magyar Baptista Szövetség*en belüli szolgálatát. Ezekből a visszaemlékezésekből idézünk néhány részletet.

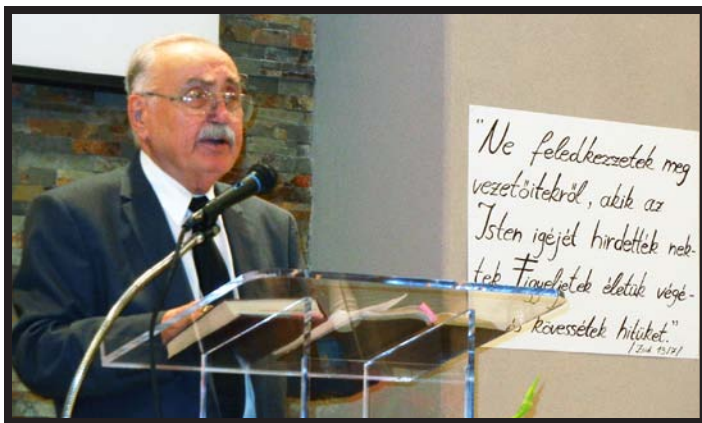
Kevesebben lettünk egy hűséges szolgálattal, írta Kulcsár testvér, s idézte az igehirdetés alapját képező ígét. Vadász testvér egy ideig a lapunkat is szerkesztette (35 éve), ezért az *Evangeliumi Hírnök* facebookos felületére is érkeztek megemlékezések – ezeket is átdatuk özvegyének, Márta testvérnőnek.

Ő volt az egyik legnagyobb utakat megtevő misszionáriusunk: kiküldetésünkben járt *Braziliában* – a 70-es években, majd 2003-ban az *ausztráliai Melbourne* magyar gyülekezetében.

Mindezeket elmondhatjuk a mi János testvérünkről, Hunter Vadász János lelkipásztorról is. Akárhonnan olvasott ígét, mindig ugyanoda érkezett: Jézus Krisztushoz. Az élő Krisztushoz, aki ma is a követésére hív, és aki személyes döntést vár a mostani hallgatóktól is.

Útmutatását és a hívását sokan el is fogadták: az egyik legszebb fényképen, amit újságunkba tehettem, Vadász testvér több mint 40 fehér-ruhással áll, bemerítésre készülve. Kornya Mihály idejére emlékeztetett ez a kép – amikor bemerítés bemerítést ért.

Volt, amikor elutasították bizonyosságtételét, ilyenkor sem keseredett el, hanem folytatta szolgálatát (v. 11-13). Azért tudta folytatni, mert nem csak Jézus Krisztust, hanem az elhívást is elfogadta és komolyan vette. Legutóbbi tábori igehirdetése is erről szólt Ezsaiás

Vadász testvér ígét hirdet a 2012-es közgyűlésünkön. A gyászistentiszteleten megjelent szolgálattevők.

most az emlékestisztelet néhány részletével tisztelgünk Vadász testvér emlékének és tájékoztatjuk olvasóinkat.

Az ígét dr. Herjeczki Géza, az ÉAMBSz elnöke hirdette. A gyülekezeti énekeken kívül a helyi kórus is szolgált. A család részéről lánya *Turmezei Ramona* és unokája *Zachary* emlékezett az édesapára és nagyapára. Kollégái a szolgálatban: Dr. Szabó Ildikó, Kékesi Gertrud, Nt. Dr. Lányi Gábor, Nt. Nagy Bálint, Nt. Tóth Viktor, Fr. Theodor Smith lelkipásztorok és *Pereházi Miklós*, az Egyesült Magyar Ház elnöke emlékeztek, méltatva hűséges, Krisztus és ige-központú, szószéki és rádiós szolgálatát, barátságos és jó humorral is megáldott személyiségét.

Szövetségünk gyülekezetei, lelkipásztorai és tisztségviselői közül is többen bekapcsolódtak a szolgálatba. Vadász testvér haláláig pásztorolta a *Magyar Bibliai Gyülekezetet* (Santa Monica), e gyülekezet képviselőjeként *Helen Olah* emlékezett lelkipásztorára. *Balla Zsigmond* szövetségünk gazdasági igazgatója, *Szabó István* alelnök, *Novák József* alhambrai lelkipásztor, az igehirdetése előtt Herjeczki Géza elnök, és levélben

Magyarországi és erdélyi gyülekezetekben is szolgált években keresztül. Ez utóbbi útjaiban a *Déli Baptista Szövetség* (SBC) misszionáriusaként szolgált. Egyébként ő volt az egyetlen amerikai lelkipásztor, aki a „*Lelkipásztor Cse-reprograme*” keretén belül innen utazott Magyarországra – amíg onnan tíz lelkipásztor is érkezett az itteni misszióba. Szövetségünk kritikus évtizedében Dr. Romo (SBC), Dr. Haraszi és Dr. Udvarnoki testvérek munkatársa volt. A szíve a misszióért dobogott. Az evangéliumot a legelesettebbekhez is kész volt elvinni. Sok magyarul beszélő cigányt az Úr Jézushoz vezetett, s nekik imaházat is építtetett. Rádiós szolgálataival sok magyar otthonba eljutott, számtalan magyar Bibliát adott el és osztott szét a rászorulóknak ingyen is.

Részletek az igehirdetésből:

Tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a Világosságról (János 1,6-13)

„János, a Bemerítő, azért jött, hogy bizonyosságot tegyen Jézus Krisztusról. Ez volt a küldetése. Nem ő volt a világosság. Nem ő állt a szolgálata középpontjában, nem önmagáról, hanem az érkező Krisztusról szólt az igehirdetése.

6 alapján. Kit küldjek el? Küldj el engem! Személyes példájával másokat is döntésre buzdított és az elhívásban való állhatatosságra.

Aki elküldte, megajándékozta olyan üdvbizonyossággal, ami átsegítette őt minden belső és külső akadályon. Hittelt vallotta, hogy senki és semmi nem szakíthatja el őt Istentől és Jézus Krisztustól (Rm 8).

Vadász testvér az Úr különleges eszközke volt, feleségével, Márta testvérnővel együtt – akit az elhívó Úr ugyanúgy gondviselésében és oltalmában fog részesíteni. Sőt, a rokonokat és a testvériséget is, mindazokat, akik befogadták Jézus Krisztust és így Isten gyermekeivé lettek (v.12). Ha nem is vagyunk Bemerítő Jánosok, vagy Vadász Jánosok, útkészítők lehetünk - bizonyosságtevők Jézus Krisztusról, kegyelméről, szeretetéről. Legyünk is azok! - Vadász testvér erre biztatna bennünket ma, amint hogy ezt tette, amit csak tehetett.

Vigasztalódjatok, legyetek erősek a hitben, bizonyosok üdvösségetekben!”

Emlékét megőrizzük.

Herjeczki Géza

A MAGYAR KERESZTYÉN MISSZIÓ – KELOWNA BC

Kelowna BC-ben a *Magyar Keresztyén Misszió* harmincéves múltat tekint vissza.

Gyorsan fejlődő városunkban ötszáz körül van a magyarok létszáma. A város és környékén már több, mint 2500 magyar emberről beszélnek. Önálló magyar lelkésze, vagy temploma azonban nem volt. Voltak viszont korábban is alkalmi összejöveteleik, angol templomokban vagy parkokban - március 15.-e, anyák napja, apák napja, október 23.-a és karácsony ünnepe alkalmából. Mindez amellet szót, hogy itt élő magyar népünk igyekezett ápolni a nemzeti együvé-tartozás tudatát, másrészt mindig is jellemző volt rá a lelki közösség utáni szomjúság.

1984 őszén *Cserepka János* misszionárius lelkipásztor és kedves felesége *Dr. Ilonka Margit* orvosnő, a közel 20 éves bolíviai külmisziós szolgálatuk befejezése után torontóból Kelowna BC-be költöztek. Az itt élő magyarok örömmel mondták, hogy azt kapták, amire legnagyobb szükségük volt: magyar lelkipásztort és magyar orvosnőt! Alldozatos szeretetük és szolgálatuk által egyre több magyarral megbarátkoztak.

templomban kaptak helyet és folytatták az összejöveteli alkalmakat. 1989-1990-ben Torontóból és környékéről többen ide telepedtek a testvérek közül, szépen gyarapítva a kis közösséget. A lelkipásztori szolgálatot *Cserepka János* lp. testvér végezte az őt jellemző őszinte szeretettel és buzgósággal.

1993-ban, a gyülekezet meghívására *Dr. Viczián János* nyugalmazott lelkipásztor és felesége érkezett meg Magyarországról a lelkipásztori szolgálat betöltésére. Közösén úgy határoztak, hogy a gyülekezet neve „Magyar Keresztyén Misszió” legyen. Meg kell említsük, hogy kezdettől fogva a gyülekezet tagsága mintegy hat keresztyén közösség tagjaiból állt, és áldozatos

A 80-as évek végén *Cserepka* testvérek házánál rendszeres bibliaórákat tartanak.

Otthonukban 10-12 személyből álló kis csoport kezdett alkalmilag összegyűlni, ahol énekelve és imádkozva kellemes időt töltöttek. 1985 karácsonyán megszületett a vágy, hogy rendszeres bibliaórákat tartassanak. A következő évben már el is kezdték, mely alkalmakon 30-35 személy is részt vett.

Hamarosan szűknek bizonyult a családi ház, és a *K.L.O. Road-i baptista*

szeretethben és békességben szolgáltattak együtt, Isten dicsőségére és egymás lelki épülésére. Összejöveteleiket ekkor a *Trinity Baptista Templomban* tartották, ahol helyet biztosítottak számunkra, és élvezték a testvérek szeretetteljes támogatását. Havonta kétszer, minden hónap második és utolsó vasárnapján, valamint hetenként szerdán este és pénteken volt bibliaórája, illetve istentisztelete a

közösségnek, mely alkalmak sok áldást eredményeztek. Szépen működő ének és zenekaruk volt, és alkalmi költeményekkel szolgáltattak minden istentiszteleti alkalommal, az olykor 100 személynél is nagyobb közösségben.

Következett közel három esztendő – 2009-2012 -, mely időben havonta egyszer *Nt. Szigeti Miklós* református lelkipásztor Vancouverből segített, nem kis áldozat árán, a helyi szolgáló testvéreknek az istentisztelet végzésében, amiért ma is hálásak vagyunk.

2012. októberétől *Kulcsár Sándor* New York-i nyugalmazott baptista lelkipásztort hívta meg a gyülekezet a lelkipásztori szolgálat végzésére, aki feleségével Kelownába költözött.

Újra beindult a bibliaóra (hetente egyszer), valamint havonta kétszer istentisztelet (a hónap második és utolsó vasárnapja délutánján). A Magyar Keresztyén Misszió mai napig megtartotta ökumenikus jellegét. Szolgálatunk Isten ígéjének hirdetése és tanítása mellett családok meglátogatása, betegek felkeresése kórházban és otthonokban, lelkigondozás és egymás biztatása. A legtöbb családban ott van a Biblia és használva is van rendszeresen. Igyekezünk egymás terhet hordozva betölteni az Úr Jézus Krisztus szeretet parancsát (Gal 6:2). Jó kapcsolatokat ápoljuk a *Magyar Házzal*, kölcsönösen támogatva egymást mindenben, ami magyar népünk javát szolgálja. Hálásan köszönjük az *É.A.M.B. Szövetségünk* lelki és anyagi támogatását a missziós szolgálatunk folytatására.

Szerető Istenünk gondviselő kegyelméből szeretnénk így végezni továbbra is missziós küldetésünket, az Ő szent nevének dicsőségére, magyar népünk lelki üdvére. Önzetlen és áldozatos szeretettel igyekezünk végezni a szent szolgálatot, ami a legfontosabb földi életünkben, mely az üdvösség és örök élet elnyerését célozza. Hisszük, és bízunk abban, hogy áldott Megváltónknak, valamint Isten Lelkének segítségével mindez meg is valósul.

Kulcsár Sándor lelkipásztor,
Kelowna BC. Kanada

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ - CHICAGO, 2014. október 10-12.

AGAINST THE FLOW SZEMBEN AZ ÁRRAL

“Sosem késő azzá válni, akivé válhatnál, akivé Mennyei Édesatyád megálmodott” csengett a fülébe mintegy 70-80 fiatalnak akik már péntek este részt tudtak venni az *Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Konferencián*, melyre idén ősszel Chicagóban került sor. Péntek este, noha a frissen töltött káposzta otthont teremtő illata már bejárta a chicagói imaház minden kis zegét zugát, -várva a konferenciára érkező résztvevő fiatalokat-, a melegség és megelégedés érzése majd csak a vacsora utáni igei tanítás befejeztével bontakozott ki csak igazán.

Steiner József, a Debrecen-i Trinity Baptista gyülekezet volt-lelkipásztora és jelenleg a Magyarországi Baptista Szeretetszolgálat missziói igazgatója, vendég előadóként vállalta kibontakoztatni előttünk, hogy mit jelent “Szemben az árral” úszni, haladni, harcolni; azaz mit jelent az ApCsel. 5:29. versében olvasható felszólítás mely így hangzik, “Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek.”

A péntek esti bevezető alkalmon, mire már minden fáradt vándor begyűlt a kinti hűvös idő elől a meleg imaház-terembe, Steiner József lelkipásztor nem habozott belevetni mindannyiunkat az ár kellős közepébe ahol szembesültünk (lelki) felszíniességünk és materiális dolgokban kimerülő tevékenységeinkkel. Az erre javasolt gyógyír egyszerűen lett megfogalmazva: lelki gyakorlatok.

“Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét, és kövessen engem,” (Luk 9:23) hangzott az ige mely által megértettük, hogy a keresztfelvétel csak az áldozat-hozatalban valósul meg. Azaz, a lelki gyakorlatokban amelyek elősegítik a lélek formálódását és képessé

tesznek bennünket, hogy az árral szemben tudjunk haladni. Aldozatokra, sőt fegyelmező gyakorlatokra van szükség az Istennel való kapcsolat elmélyítése érdekében.

A jelenlevők közül, úgy gondolom elsősorban magamból kiindulva de többekkel is beszélgetve, sokunk számára világos lett az, hogy a hívő élet nem önmagáért létező, önmagát fenntartó jelenség vagy jelző amivel identitásunkat illegetjük; vagyis talán ráismertünk arra, hogy személyes életünkben sajnos sokszor csak ennyi volt. Viszont a péntek est záró mondata, és a hétvégén át rezonáló biztatás ez volt: “Sosem késő azzá válni akivé válhatnál –akivé Mennyei Édesatyád megálmodott.”

A péntek esti gazdag alkalom után, sok fáradt fiatalnak még volt kedve és ereje a város fényeiben úszkálva pontot tenni a nap végére; igazából ez egy csoportos sétában merült ki. Voltak akik a városi séta helyett a bowling pályán használták el a nap végén megmaradt energia-adagjukat.

Szombaton reggel 10 órakor volt a gyülekező az imaháznál, hogy Isten üzenetét újból hallhassuk.

“Sok keresztyén panasza: ‘nem értem az Ígét, nem szól hozzám’” vezette be a reggeli tanítást Steiner József lelkipásztor. Ez a tanítás több szempontból is nagyon gyakorlatinak bizonyult. Az igetanulmányozás mint lelki gyakorlat, vagy egyszerűen az hogy, hogyan kell olvasnunk a Bibliát, és mérténünk abból napról napra, egy igen elhanyagolt témakör; viszont fontossága vitathatatlan.

“A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes, minden jó cselekedetre felkészített legyen Isten embere.” (2Tim 3:16-17)

Tény az, hogy amit tanulmányozunk,

azzá kezd átfőrmálódni az életünk. Fontos, emelte ki Steiner József lelkipásztor, hogy amikor olvassuk Isten ígétét akkor alkalmazzuk a “Lectio Divina” azaz “Isteni olvasat” módszerét. Ez a módszer négy szakaszban valósul meg, melyek: olvasás, elmélkedés, ima, szándékolás (contemplatio). Azért érdemes így olvasni Isten ígétét, hogy táplálkozhassunk belőle és ne csak a lelkiismeretünket nyugtatgassuk egy felszínes próbálkozással mely megelégszik pici ígerészekkel, napi olvasandó áhítatokkal. Az ige tanulmányozása az nem a szöveg átfutása.

A reggeli tanítást követően, ebéd után, egy gyönyörű nap tárult elénk amint az imaház küszöbén kiléptünk és neki vágunk Chicagó város dél-keleti tóparton fekvő Adler Planetarium-nak. Csoportokban, kocsikocsi követve, utaztunk a város északi részéről a tópart mentén nyúló Lake Shore Drive-on egészen a planetáriumig. Míg kint a felhőtlen égbolt és a nap meleg sugarai segítették a jókedvünket, a planetáriumban az egész emberi történelem csillagászati kutatásai, és megörökített asztrológiai jelenségei kötődtek le a figyelmünket.

Visszaérve a kirándulásból az imaházhoz, vacsora után a szombat esti alkalomra került sor; ezúttal angolul szólt Isten üzenete. Steiner József lelkipásztor felvázolta mit jelent Isten nagykövetének lenni; Őt hirdetni és képviselni mindenütt ahol járunk, minden helyzetben, mindenki előtt. A szombat este egy evangélizációs alkalom volt, aminek a végén előre hívásra is sor került Isten dicsőítése alatt.

Vasárnap reggel a konferencia záró alkalma, kis csúszással, tíz óra harminc perckor kezdődött belenyúlva egészen a délutáni órákba; értékes órák voltak ezek. Mintegy 160 fő gyűlt össze a Chicagói Baptista imaházban ahol együtt magasztaltuk Isten nevét és hallgattuk

tanítását. Sokak meglepetésére *gyermek bemutatásra is sor került: Gerstner Jonatán Máté, Korry és Réka* második gyermekére mondott áldást az egész gyülekezet.

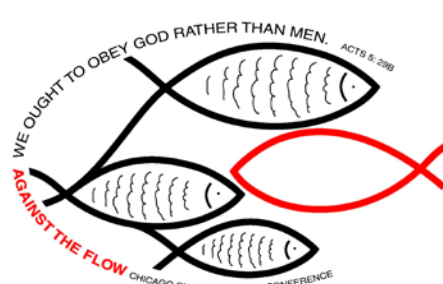

A gyermekbemutatást követően elő-
re meghirdetett cél-gyűjtést tartottunk,
melyet teljes értékében *Füredi Kamilla
Sierra Leone-i missziómunkájának* tá-
mogatására szántunk. Ez az adomány
Steiner József lelkipásztoron és a Ma-
gyarországi Baptista Szeretetszolgá-
laton keresztül már el is jutott Sierra
Leoneba. Füredi Kamilla testvérnő ok-
tóber 20-án jelzett vissza, hogy az ado-
mányt megkapták, és szétosztásra került
az ebola által személyesen érintett ottani
baptista gyülekezeti tagok és hozzátar-
tozók között.

A "Szemben az árral" témakör az
"egyszerűség, mint lelki gyakorlat" ta-
nításával teljesedett be vasárnap délben.
Míg Steiner József lelkipásztor beszélt,
aközben a Szentlélek fedte fel előttünk
ennek a szó-szerint "egyszerű" üzenet-
nek a mélységét. Kortárs kultúra azt
diktálja: még a hétvégét is zsúfold tele
minden munkával amit megtehetsz,
pénzzel amit megkereshetsz és aztán
elkölthetsz szórakozásra, emberi javak
megkaparintására. Hirtelen bonyolult,
fáradt és kiüresedett élet, valóság vesz
körül. Az egyszerűség gyakorlásának a
módja: "Keressétek először Isten Orszá-
gát – és minden egyéb megadatik nék-
tek" (Máté 6:33). Ha belevetted magad
Isten Országának érdekeibe, hangoztat-
ta Steiner Józsi, akkor Isten a te dolgaid-
ra visel gondot. Továbbá gyakorlati lé-
pésekre lett ez az üzenet is lebontva, és
így tényleg kézzel fogható lett az, hogy
milyen az egyszerű élet és hogyan sza-
badít fel arra, hogy minden zavaró té-
nyező ellenére mely észrevétlenül sodor
minket az árral együtt, tudjunk Istenre
figyelni és benne elmélyedni. Csak így
lehet az árral szemben olyan emberekké
válni, akikből élő folyamok áramlanak
mások felé.

Személy szerint nekem ennek az if-
júsági találkozóknak a tartalmi része je-
lentett sokat. Úgy gondolom, alkalmas
arról beszélnünk és azon reflektálnunk,

hogy mi okozza ezt a felszínességet ami
jelen van életünkben; még fontosabb
az, hogyan szállhatunk szembe a saját
felszínességeinkkel. Steiner József nem
csak nagyszerű előadásokkal segített

nekünk e kérdések tisztázásában, hanem
rendelkezésünkre állított egy letölthető
anyagot amely megtalálható az Ameri-
kai Magyar Baptista Fiatalok facebook
oldalán.

Lukács Anita

would go against the flow. During the
Rama Tabor this Summer, I learned that
reading the Bible was one of the most
important ways to grow my relationship
with God. As I read and read the Bible

every night before I went to bed, I just
seemed to glance over the words as if it
had no significance. What the message
in Chicago taught me was what the true
importance and significance behind
God's word is. If we just take an extra
few minutes with our Bibles open
and read for true understanding, our
relationship with God can truly prosper.
Overall, I had an amazing experience
in Chicago and I would like to thank all
that could make it happen!

It was a pleasure for me to be with
my fellow Hungarians in Chicago and
learning more about the Word of God
and praising the Lord. Also, I had a great
time sightseeing in the city and enjoying
what it had to offer.

Zsigmond Balla Jr.

**csak, ha szembe úszol az árral - akkor
tudsz formálódni lelkileg***
**You can be formed spiritually - but only, if
you swim against the flow**

Last month, myself and the rest of
the "amerikai magyar baptista ifuság"
visited Chicago for the **2014 Fall Youth
Conference**. The topic for the weekend
led by *Pastor Jozsef Steiner was going
against the flow*. One of the main ideas
that stuck to me over the weekend was
based on Matthew 16:25, "For whoever
wants to save their life will lose it, but
whoever loses their life for me will find
it." It is evident in our society today that
people expect us to follow the cultural
standards we have and "go with the
flow". However, going with the flow will
only lead to death because we are not
devoting our time to things that honor
and glorify God. If we, however, choose
to go against the flow with the Cross on
our back, we will enjoy eternal life with
our Lord Jesus Christ.

Another main idea that stuck to me
this weekend was the idea on *how we*

What a conference! It was once aga-
in another amazing weekend that went
by fast... again. I enjoyed the activities
and fun we had in Chicago on top of
having great messages during service.
Jozsef Steiner was the main speaker
for the conference. The theme for this
conference was "Going against the
Flow" and it was an excellent one. There
was also a main quote that was stressed
multiple times and it was "It is never
too late to become the person you could
become-the person you are intended/
dreamed to be- by your heavenly father."
There was so much that was spoken
about the theme, but if I had to choose
my favorite part it would be when *Jozsef*
was explaining how important it is to
read the Bible. He gave an example of
how many people have asked him why
they can't get something out of the Bible
when they read it. I myself have been

AGAINST THE FLOW - YOUTH CONFERENCE

in these situations before too. *Jozsef explained how we should read the Bible multiple times and in big chunks. While reading the Bible, we should read it with first a basic understanding of what's being read. Read it slowly, wondering what is happening here. Sometimes here is where I messed up. I would be so busy with life that when I did try reading the Bible, I would read it fast and off I go. Now, I would still get some general*

Deák Feri képei

Négy gyülekezet szolgáló csoportja

message from what I would read, but not the spiritual growing kind, where I could go deep in my relationship with God. Next, study (look it over many times) what you read and allow God's word to impact on the soul. Reading the Bible is one of the ways you have spiritual discipline because whatever you study, that is what you become. If you study engineering or doctor material, you will eventually become that person. It's like that with anything you study. That is why it is important to study God's holy word. Plus, it is the most important book because it is not only human text. It was written by humans, but inspired by God. Any question you have in life, the Bible has an answer for it. You can never go wrong with reading the Bible and praying.

There were so much more good things Jozsef said, but I must keep this short. The weekend couldn't have gone this well if it wasn't for the energy we got from the food. *I would like to say thank you for all those who helped out with the meals, from the cooks to those preparing the tables. Thank you. And I would like to give a huge thanks and*

a shout out to the hosts. A lot of people lived far from the church which meant needing to sacrifice time to wake up earlier and gas to drive. Thank you for your hospitality and loving hearts. I was blessed to be in the Szabo family's house and for that I say thank you again. I would also like to thank the dicsoit's csapat for the wonderful singing and songs they sang. I really felt like the songs really set the stage for the gospel.

A big thank you to the Chicago youth and church for another amazing youth conference. I hope to be in the next one, if it's God's will.

The next thing on the to-meet list is the *Colorado conference*. I invite everyone to come and keep in contact with us about who is coming. In order to prepare for an awesome week, we need communication and help from you. Thank you and God bless you all.

(See more pictures on facebook.)

Robert Juhasz

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

MÚLT, JELEN, JÖVŐ

Baptista Kalendárium 2015

Szívesen adjuk hírül, hogy baptista kalendáriumunk 2015-ben

is megjelenik. Természetes törekvésünk, hogy évkönyvünk továbbra is őrizze meg a kalendáriumok ősi jellegzetes műfaját, vagyis, hogy változatos, egész évre szóló olvasnivalót kínáljon az érdeklődőknek. Lapjain a gazdag híranyagon túl lelki írásokat, bizonyágtételeket, irodalmi értékű verseket, sőt szakszerűen megírt ismeretterjesztő írásokat is talál az érdeklődő olvasó. A szerkesztő fontos szempontja, hogy mindezek megfelelő arányban legyenek a kiadvány lapjain és minden írás, minden szó összhangban legyen a Szentírás szellemiségével. Arra törekszünk, hogy a szerzők jól felkészült cikkírók legyenek, és főként az adott témák jó ismerői. Szándékunk, hogy a baptista kalendárium, amely egyházunk legrégebben, 1892-ben alapított kiadványa haladjon a korrallal, vegye figyelembe az újabb igényeket, de folyamatosan álljon ellen az igénytelenségnek, amely deformálhatja évszázados baptista sajtónkat. A „Múlt, jelen, jövő” színes képeivel, változatos oldalaival kívánatos olvasmány lehet az új esztendőben is.

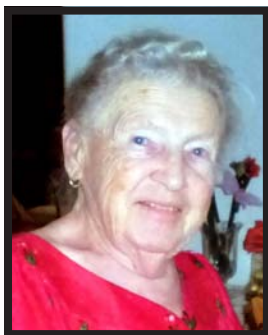
Hogy mit találhat benne a kedves olvasó? Társadalmunk aktuális kérdését vizsgálja négy fiatal lelkipásztor „Szegénység és gazdagság a Biblia szerint” címmel. Olvashatunk a baptisták 110 évvel ezelőtti elismeréséről, egy szentföldi utazás tapasztalatairól, és arról is, miként készül Wittenberg városa Luther reformációjának 500. évfordulójára, vagy hogyan formálódott a gyülekezeti ének- és Mózes énekétől az általunk is használt evangéliumi énekek megjelenéséig.

Kinek íródott a baptista kalendárium? Tulajdonképpen mindenki számára, akit érdekel baptista sorsunk, biblikus gondolkodásunk, és a reformáció koráig visszanyúló történelmünk.

Marosi Nagy Lajos szerkesztő

A kiadvány ára: 1250 Ft

Az Áhitat 2015 és a Baptista Kalendáriumot együttes megvásárolása esetén az ár 2100 forint. Ne feledkezzünk meg a postaköltségről, ami külföldre elég sok.

WALTZ MÁRIA

1920.
szept 10
—
2014.
szept 28

Waltz, szül. Banka Mária Soltvadkerten (Magyarország) született, 1920. szeptemberében, hívő (baptista) szülők második gyermekeként. Edesapja Banka Antal az első világháborúban, 1925-ben, 42 évesen meghalt.

Edesanyja 13 évig egyedül nevelte három gyermekét, majd hozzá ment férje testvéréhez, Banka Ferenchez, aki nem csak hűséges segítőtársa lett, hanem a gyermekeket is nagyon szerette.

Varrónőnek tanult, de 1943-ban a családi malmot is ő vezette. A háború során az országból és Budapestről menekülő német-ajkúakhoz csatlakozva Németországba szökött. Ott ismerkedett meg Waltz Bélával, akivel 1945. szeptemberében házasságot kötött. Nem sokkal azután úgy döntöttek, hogy hazaköltöznek Magyarországra – mint a tékozló fiú, abban a reményben, hogy otthon jobb lesz. De ott időközben minden megváltozott a kommunista uralom alatt. 1946 végén kislányuk született. Nehéz körülmények között éltek. „Ekkor kezdtük segítségül hívni az Úrnak nevét. Meghallgatott és elvezetett egy külvárosi gyülekezetbe, ahol 1947 nov. 17-én alámerítkezünk. Átadtuk az Úr vezetésére mindketten az életünket. Azóta folyton áld...” 1955 májusában fiuk született. 1956-ban, a forradalom után, sok veszély közepette, Ausztrián át végül Kanadába menekültek. Torontóban és a Ráma táborban a gyülekezeti szolgálatokba is bekapcsolódtak. 1987 szeptemberében a nyugat-kanadai Kelownába költöztek, majd onnan 1996-ban Kaliforniába. Három éve lánya családi körében élt férjével együtt. A hazahívó szó nemsokkal 94. születésnapja után, váratlanul érte, de nem felkészületlenül. Emlékét megőrizük.

Két gyermeket, 5 unokát és 7 dédunokát kaptak 69 éves házasságuk során.

(Életrajzát egy általa 11 évvel ezelőtt írt kézirat alapján készítettük.)

A gyászistentiszteletre október 11-én került sor az alhambrai gyülekezetben. Az istentiszteletet a helyi lelkipásztor, Novák József testvér vezette, Waltz testvérnő életrajzát is ő mondta el, angolul. Életére emlékeztek: gyermekei (Wentz Krisztina és Bill Waltz), veje (George

Wentz) és egyik unokája (Andrea Wentz). Kardos Márta szólót énekelt. Az ígét Herjeczki Géza detroiti lp. hirdette a 84. Zsoltár alapján.

Az emlékestisztelet utáni szeretetvendégségre a gyülekezet étkezőjében került sor.

Részlet az igehirdetésből:

Boldog az az ember, aki benned bízik (84. Zsoltár)

„Az Úr házában él a boldog ember. De hogyan kerül ebbe az Úr alhambrai házába a detroiti lelkipásztor, kérdezhetnénk, s azt is: hogy kerül ide a Waltz és Wentz család? Nem olyan nehéz a válasz. Banka Mária Vadkerten született, ahol az én apám is felnevelkedett. Nagymamám és Mária néni apja testvérek voltak. Ez elég lenne arra, hogy most itt találkozzunk? Nem biztos. A rokoni szálnál is erősebb az Úr háza iránti szeretet. Hallottátok Waltz testvérnő élettörténetében, hogy már megtérése előtt ott volt az imaházban, ott nőtt föl a gyülekezetben, a vasárnapi iskolában, ahogy pl. az én apám is. Még meg se tért, de szerette az Úr házat. De nem csak Vadkerten, később Torontóban, meg a rámai kápolnában is „otthonos volt” Béla bácsi és Mária néni. Nemsokminden történt a táborban és a torontói gyülekezetben, amiben nem lett volna benne az ő szívük, kezük, meg szavuk. Később Kelownába költöztek, s ott is az Úr háza körül forgolódtak – pontosabban a kicsi magyar gyülekezet körül – annyira, hogy nemsokkal azután, hogy elmentek, torontói gyülekezetünkől két család is elköltözött utánuk Kelownába. (Ma is él ott a gyülekezet.)

Most pedig Alhambrában, az Úr egy másik magyar baptista templomában hangzik a vigasztalás ígéje az Urat követő kiterjedt család felé. Boldogok, akik szeretik az Úr házat...

Majd így folytatódik a zsoltár: „szívem és testem ujjong az élő Istennek... ó, Seregek Ura, én királyom és én Istenem.” A boldog ember nemcsak az Úr házat szereti, hanem inkább azt, Akié ez a ház, vagyis magát az Urat. Úgy kapcsolódik az Úr házához, hogy személyesen kötődik az Úrhoz. Nem a falak az elsődlegesek – bár az sem volt mindegy az ő számukra, hanem az élő Isten. A zsoltáríró Kórah mai unokái valahogy így fogalmaznának: ó seregek Ura, én Királyom és én Megváltóm, Jézus Krisztusom. Boldog az az ember, aki nem csak a templomot szereti, hanem annak urát – személyes kapcsolata van az élő Istennel, mégpedig Jézus Krisztussal. Waltz testvérnő ilyen boldog ember volt.”

Szeretettel emlékezünk rá.

Herjeczki Géza

ÁHÍTAT 2015

Örömünkre szolgál, hogy ismét megjelenhet az egyéni és közösségi biblia-tanulmányozást segítő kiadványunk *Áhítat 2015* címmel.

A kiadvány már harmadik éve új szerkesztési elgondolással készül. Ebben az évben folytattuk a finomhangolást, amely során figyelembe vettük az olvasói visszajelzéseket is. Ennek egyik eredménye, hogy a tematika igyekszik az ószövetségi és újszövetségi textusokat egyenlő arányban szöszékre juttatni, a napi témák köré szerveződő elemek pedig még inkább igyekeznek egymással harmonizálni.

Folytatva az eddigi koncepciót, 2015-ben a János szerinti evangélium kerül sorra az első negyedik évben. Ezt követően, egy vagy több héten átívelő témák adják meg a napi igék olvasásának menetét – egyházi, történelmi és kulturális aktualitásokhoz igazodva.

Ilyen többek között az Egyházak Világtanácsának „Ökumenikus vízhálózat” nevű projektje által meghatározott hét hetes „vizes” sorozat. Egy másik, öthetes sorozatot Jonathan Lamb: *Tetőtől talpig* című könyvének gerince alkotja, Jakab levelének gyakorlati etikájával foglalkozva. Az ősszel esedékes „Teremtés hete” sorozatot az „Ararát” Teremtésvédelmi Munka-csoport és a MEÖT Szociális Bizottsága által közösen készített munkafüzet anyagát felhasználva szerkesztettük.

Képi illusztrációk is gazdagítják az Áhítat oldalait, a baptista fenntartású iskolákban tanuló diákok pályázatot nyert rajzaiból válogatva. Az igehely-megjelöléseknél használt pro-testáns újfóditású Biblia versbeosztásának „károlis” megfelelőit egy összefoglalásban találhatja az Áhítat olvasója.

Szeretettel ajánljuk hivatalos baptista kiadványunkat fiataloknak és idősebbeknek, hívőknek és keresőknek egyaránt, mert mindenki találhat benne rászabott ösvényt, amely a Szentíráshoz vezet.

Várady Endre
az Áhítat-bizottság elnöke
A kiadvány ára: 1250 Ft

Megrendeléséről infó a 2. oldalon.

MÉG EGY HAZALÁTOGATÁSOM ERDÉLYBE

Nagyon vágytam arra, hogy még egyszer hazalátogassak Erdélybe. A kínálkozó alkalmat a *Hargita Keresztyén Táborban* augusztus 5-8 között megrendezett *Magyar Baptista Lelkipásztorok Világtalálkozója* adta, szövetségünk jelentős anyagi támogatásával. Ennek kivitelezése még sem volt egyszerű. Feleségemmel mindent mérlegelve és imádkozva elhatároztuk, hogy ha az Úr akarja és élünk, megragadjuk ezt az alkalmat, mely idő alatt ellátogatunk a négy körzet gyülekezeteibe, ahol 1965-1986 között szolgáltunk, melyek: 1. *Szilágypercesen* 1965-1967, 2. *Nagybánya* 1967-1976, 3. *Brassó* 1976-1982, és 4. *Kolozsvár* 1982-1986. Mindez folyó év július 12. és augusztus 12. között az Úr segítségével megtörtént.

A család egy része Perecsenben

Utunk *Nagyváradra* vezetett, ott élő kedves rokonainkhoz. *Kulcsár Imre - Ibolya* nővérem fia - segítségével utaztunk Budapestről Váradra. Egy jó kis kerülővel útha ejtettük *Gyulavárit*, ahol feleségem hűgát és családját látogatuk meg. Estére, egy kicsit fáradtan, de bajmentesen, megérkeztünk *Nagyváradra*, ahol örömmel adtunk hálát Istennek oltalmáért és a találkozásért. Fáradalmaink enyhülésével, az első közösségi alkalmunk a váradi *Roma Baptista Gyülekezetben* volt. A gyermekhét záróalkalma volt, amelyen több, mint 130 magyarul beszélő roma gyerek vett részt. Nagy élmény volt számunkra is köszönteni őket, együtt örülni velük.

Nagyon lelkesen munkálkodnak az új és szép imaházban, lelkipásztoruk *Krajca testvér* vezetésével. A belvárosi gyülekezetben egy menyegzőn és egy másik istentiszteleten vettem részt, élvezve a testvérek, valamint *Dr. Simon József* és *Dr. Giorgiov Adrián* lelkipásztor testvérek szeretetét.

Nagyváradon a három teológiai évfolyamtárs, *Bodor Sándor, Veres Teodor* és *Kulcsár Sándor* és feleségeink, mély alázattal emlékeztünk a lelkipásztori szolgálatban eltelt 49 évre. Könnyek között adtunk hálát Isten megmentő szeretetéért, a szent szolgálatra való elhívásért, a mindeddig megtartó kegyelméért és hűséges gondviseléséért.

Nagybányára és *Koltóra* vezetett utunk. A lelkipásztori szolgálatot *János Csaba* lelkipásztor végzi. Az első három gyermekünk (*Sándor, Attila és Erika*) *Nagybányán* született. Nagyon sok és kedves lelki élmény köt össze minket. Feledhetetlen marad számunkra a testvéri találkozás áldása, amit a gyülekezetben és a családokban most is átélünk. Imaházvásárlás és lelkipásztor-lakás építése is gazdagítja pásztori munkámat, amely egyben az óhazai 21 évből a leghosszabb szolgálati hely volt.

Brassóban augusztus 3-án volt alkalmam igehirdetéssel szolgálni. A gyülekezet fiatal lelkipásztora *Deák Zsolt*. A sok szép emlékhez tartozik, hogy kisebbik fiúnk, *Zsolt*, itt született. *Brassóból* jártam fel *Kolozsvárra* - négy éven át -, a *Protestáns Teológiára*, ahol 1980-ban diplomát szereztem. Nagy változások történtek az évek során. Jó volt elbeszélgetni, több családban együtt imádkozni, és bátorítani egymást a hűséges hívő életre.

Kiss Lehel lelkipásztor testvérral *Brassóból* indultunk a *Hargita Táborba*, a Magyar Baptista Lelkipásztorok Világtalálkozójára, amely augusztus 5-8 között történt. A jelenlevők nagyobb része lelkipásztorok és feleségeikből állott. A Találkozót *Baptista Világszövetségünk* rendezte a helyi szövetség szervezésében. Az Úr gazdagon megáldotta. Sok kedves élményben részesített, míg *Pál, János* és *Péter* apostol életét és írásait tanulmányoztuk, hogy tanítható és tanítani képes lelkipásztorok legyünk. Reménységünk, hogy testvéreink észre fogják venni szolgálatainkban, hogy tanultunk valamit ebből ezen a konferencián.

A *Hargita Táborban* sorra került a MABAVISZ elnöki tisztének átadására, amint azt az alapszabály előírja. Testvéreink engem kértek fel ennek a szolgálatnak levezetésére. *Dr. Herjeczki Géza*

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

testvér két éves elnöki szolgálata lejárt és a következő két évre *Dr. Simon József* testvér lett megbízva. Az Úr színe előtt áhitatra elcsendesedve, az elvégzett elnöki munkát megköszöntük, és Istenünk áldott vezetését kértük az új elnök testvér életére.

Szilágypercesenben, szülőfalumban, augusztus 10-én délelőtt szolgáltam. Már évek óta *Dr. Borzási István* a gyülekezet és körzet lelkipásztora. Itt történt lelkipásztori szolgálatom kezdete (1965), és lelkipásztorrá avatásom is, *Bodor Sándor* lp. testvérral együtt. Itt volt legrövidebb lelkipásztori szolgálatom az óhazában, sok próbával és küz-

AZ ÚR KICSINYEI

Életem (55)

"Amikor megtettétek ezeket akárcsak egygyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg." Mt.25,40.

Jenő testvér akkor tért meg, és felesége Veronka is, amikor mi Bajmokra költöztünk. Ahogy szokták mondani: "neki kevesebb adatott." De amikor megtért tudta, és mi is, hogy ő és Veronka is az Úr gyermekei.

Nagyon egyszerű körülmények között éltek. Jenő egy jómódú hívő család fia volt. Szülei komoly hívők voltak. Több gyermekük közül csak Jolán lányuk tért meg fiatal korában (de megesett és kimaradt a gyülekezetből). Most pedig, már idősebb korában, Jenő és György fiuk felesége, Liza testvérnő tért meg.

Jenő testvér abból élt, amit a romos háza igen jó-földű, nagy kertjében termelt. Főleg jó minőségű magot készített: bab, uborka, tök, fokhagyma, és egyebek. Ezeket árulta a piacon. Amikor hívő lett, a magok mellett mindig volt egy-egy Biblia és néhány traktátus, melyeket osztogatott. Nem volt ajánlatos ezt akkor így, nyilvánosan tenni, de ő ezt nem fogta fel, és gyermeki egyszerűséggel, és csodás derűvel tette. Ősszel pedig elkezdte gyűjteni a szemet. A vasútállomás közelében a sínek mellett. Az állomáshoz közeledve fékezett a tehervonat, és ami szén kiesett a vagonból, azt Jenő összeszedte. Közben arra is figyelt, hogy kihasználva a mozdony lassítását, egy hosszú nádra feltűzzön egy traktátust, és odanyújtsa a mozdonyvezetőnek. Erre nem tanította senki, ezt ő találta ki.

Mikor idősebb lett, és mind betegebb, megnehezült az amúgy is nehéz élete. Veronka eltörte a kezét és segítségre szorult, melyet Jenő nem tudott neki megadni. Veronkát ekkor elvitte lánya a szomszéd faluba, ahol családjával élt. Jenő testvér magára maradt. Mi már nem laktunk ott. Időnként látogattam a még meglevő tagokat, és így tudtam meg, hogy a falu elhelyezte Jenő testvért a szabadkai gerontológiára.

Ő nem tudott minket értesíteni, úgy el volt veszve. Viszont mi megkerestük és látogattuk. Kimondhatatlanul örült. Voltak furcsa dolgai, de könnyű volt őt feddeni, inteni. Sírva kért bocsánatot, és ígerte, hogy nem teszi többé. Hálás voltam az Úrnak e megoldásért, hogy gondozás alatt van. Kértem a diakónus testvért, hogy vigyen be neki úrvacsorát, de nem volt hajlandó. Azt mondta, hogy

nem ismeri. De apa és mi is ismerjük, érveltem, de hiába. Így amikor meghalt Jenő testvér, nem volt aki eltemesse. Itt Szabadkán az egyik temetőben van a szegények, hontalanok, névtelenek temetőhelye, mondta nekem a gerontológia vezetőnöje. Kivitték az egyszerű koporsót a halottasházba. Koradélután volt, és igen hideg. Háború volt, és nem volt benzinje sem az otthonnak, sem nekünk, hogy Jenőt a falujába vigyék és a családja sírboltjába temessék.

Engem indított a Lélek, és azt mondtam Márta húgomnak: velem jössz és elvégezzük a temetést. Azt mondta, hogy szívesen. Eljöttek Jenő rokonai. Voltak vagy tizenöten. Énekeltünk. Imádkoztam. Igét olvastam és beszéltem; hogyan e koporsó egy híres embert takarna, sokan volnánk most itt, de Kollár Jenő egy volt a kicsinyek közül, és mégis ő a legnagyobb, mert ő Isten gyermeke Jézus Krisztus kegyelméből. Énekeltünk és kikísértük a koporsót a szegények sorába kiásott sírgödörhöz. "Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben; Elvettetik érzéki test; feltámasztatik lelki test." (1Kor 15,42-43) – olvastam, és lebecsájtották a koporsót.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy felismertük, és megtettük ezt a szolgálatot. Megbecsülve az életet, az embert, a testvéremet az Urban. A temetés igéi nem a halotthoz, hanem az élőkhez szóltak. Tudván, hogy kinek élet illata az, életre, és kinek halál illata, halálra.

Nagyajtai Eszter

A szerző írásai az interneten is elérhetők: <http://nagyajtai-eszter.webnode.hu>

delemmel, de ugyanakkor győzelemmel is koronázva.

Kolozsvárra érkezünk ugyanaz nap, ahol aratási istentiszteleten szolgáltam alkalmi igehirdetéssel. A gyülekezet pásztora Dr. Kis Juhász Vilmos lelkipásztor. Máté Miklós ny. lelkipásztor vezette az ünnepi alkalmat. Meglepő volt a telt imaház, a figyelmes igehallgatók, a szépen szolgáló énekkar, zenés szolgálatok, költemények és bizonyágtevések. Nyilván a régi ismerősök közül sokan már az Úrnál vannak, de a sok új személy között bőven voltak ismerősök. Az előző szolgálati helyeken több gyülekezet képezte a körzetet. Ez volt az egyedüli hely az óhazában, ahol csak a kolozsvári gyülekezet lelkipásztorja voltam.

A többszörös igeszolgálat, a még több családlátogatás, utazás és beszélgetés mindkettőnk fizikai-szellemi képességeit igénybe vette. Utunk Magyarországon vezetett át, és Erd városban apatársunknál és családjában töltöttünk még egy napot. Minden alkalom fontos és hasznos volt. Urunk segítségével bajmentesen érkezünk vissza New York-ba.

Nyári szabadságunkból egy hetet töltöttünk Floridában, Attila fiúknál. Venice-ben kétszer is találkoztam ott élő magyarokkal, és szolgáltam Isten igéjének hirdetésével, melyen közel 50 hallgató vett részt. Attila igyekszik végezni a baptista úttörő lelki-munkát, nem kicsi áldozat árán, megragadva az alkalmakat ott élő magyar népünk üdvét munkálva.

New Yorkból szeptember 11-én kerülünk vissza Kelowna BC-be, amely 2012 őszétől szolgálatunk helye. Már aggódó szeretettel vártak itteni testvéreink.

Kulcsár Sándor, Kelowna